

## VALÓBAN FELTÁMADT

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege  
Budapest, 2024. március 31.

Miről lehetne ma beszélni? A feltámadásról, mert ez a keresztény hitünk alapja. Talán nagyon sokszor hallottátok már, de valaki még nem hallotta, hogy az Evangélium három lábbon áll.

Az első fő láb Jézus Krisztus halála. Jézus Krisztus meghalt értünk és ez miért jó hír nekünk? Azért, mert Vele együtt mi is meghaltunk. Ott a kereszten, bár Őt feszítették meg, de mi is, akik Krisztusban vagyunk, Vele együtt feszítettünk meg. Majd mindjárt az erre vonatkozó Igéket meg fogjuk vizsgálni.

A másik az, hogy eltemették, tehát megállapították a katonák a halálát, ott voltak a rokonai, ott volt Mária, a tanítványok közül csak János volt ott, de ott voltak azok a valós szereplők, akik látták, akik szemtanúi voltak az Ő halálának és az arimatiai Józsefnek fenntartott sírba eltemették. A sírt lezárták és utána szombaton nem történt semmi azon kívül, hogy a katonák őrizték a sírt. Vasárnap reggelre pedig a kő elhengerítették és a sír üres volt és Jézus feltámadt és Jézus él.

Tehát ez a keresztény hitünk alapja. Mindegy, milyen felekezet, ez minden keresztény hitének az alapja. Ha Jézus nem él, ha Jézus nem támadt fel, akkor nincs Evangélium, akkor nincs egyház, akkor nincs igehirdetés, akkor nincsenek levelek, akkor nincs újszövetségi Biblia, akkor semmi sincs és ami a legfontosabb, hogy nincs örök élete az embernek, mert ezt Jézus szerezte meg. Az ember sok mindent tud adni, sok mindent tud tenni, egy dolgot nem tud: örök életet adni, erre egyedül Isten képes és Isten gondoskodott erről, hogy ez megtörténjen.

Annak idején vallásosként én nem nagyon értettem, hogy Jézus miért van a kereszten. Láttam ilyen nagy feszületeket és ma is lehet látni ilyeneket, hogy Jézus ott függ még a kereszten. Igen, Jézus valóban fenn volt a kereszten és ez arra emlékeztessen bennünket mindig és mindenkor, hogy Jézus valóban meghalt a kereszten. A kereszt nem a mi szenvedésünk helye. A kereszt Jézus áldozati oltára, ahol önmagát áldozta értünk. Nincs semmilyen ok arra, hogy bárkit hibáztassunk, vagy kárhoztassunk, akár népeket, akár nemzeteket, akár pogányokat Jézus keresztre feszítéséért, mert tudjuk, hogy Jézus keresztre feszítése mögött maga a sátán állt. A sátán úgy gondolta, hogy végleg legyőzte Isten Fiát, hogy bűnös, valami bünt követett el és innentől kezdve, ha megkaparintja magának Jézust, akkor az emberiség számára nincs üdvösség, az emberiség számára nincs megváltás. Na de miért kell engem megváltani? Tehát nem értettem a keresztet, miért szenvedett ennyit Jézus. Miért kellett értem szenvedni és főleg nekem miért kell szenvednem?

Ezek a kérdések talán mindannyiunkban felmerültek és ha nem értjük meg az alapokat, akkor nem értjük meg a kereszt munkáját, nem értjük meg Jézus feltámadásának a jelentőségét és még valamit nem fogunk megérteni, hogy Jézus valóban feltámadt. Sokak számára lehet, hogy furcsa, amit most mondok, mert nekik ez csak egy ünnep. Nagyon sokak számára a Jézus Krisztus feltámadása még mindig nem valóságos. Még mindig nem olyan valóságos, mint amilyen valóságosnak kellene lennie. Erről fogok ma beszélni. A feltámadásról. A feltámadás jelentőségéről és, hogy mit jelent, mit kell, hogy jelentsen Jézus feltámadása, ha valóban hisszük. Mit kell, hogy jelentsen a mi életünkben. Mit ad ez hozzá a mi hitünkhöz, a mi keresztény életünkhöz? Ezen szeretnék ma végigmenni.

Tehát a feltámadás ténye teljesen elkülöníti a keresztény hitet minden más vallástól. Sok-sok vallás van a világon, de egynek sincs megváltója, kivéve a hívő keresztényeket. Mi soha nem zárandokolunk el olyan sírhoz, ahol a mi Urunk holtteste van. Mi legfeljebb egy üres sírhoz zárandokolunk el. Nagyon szeretné a világ megtalálni Jézus holttestét, ezt már szerették volna már akkor is megtalálni, amikor eltűnt a sírból, de ez azóta sem sikerült senkinek. Az évezredek folyamán sokféle módon próbálták megtorpedózni Jézus Krisztus feltámadásának tényét és ezzel gyakorlatilag elsüllyed a keresztény hit, mint a Titanic, mert a feltámadás nélkül nincs keresztény hit. Ez az alapja mindennek. Jézus Krisztus feltámadása, a húsvét. Ez a mi hitünknek az alapja.

A Lukács 24-ben olvassuk az emmausi tanítványokról, amikor Jézus Krisztus halála és feltámadása után, illetve a halála után, - akkor még csak a halála után tartanak -, akkora hitük volt Jézus halálából, hogy feladtak mindent. Otthagytak mindent. Reményvesztetté váltak. Odalett

minden reménységük, mert azt hitték, hogy ez a Jézus a Messiás és Ő fogja megszabadítani Izráelt. Valóban jól hitték, csak Ő nem úgy szabadította meg Izráelt, ahogy azt ők gondolták. Ők úgy gondolták, hogy majd beül a királyi trónba, királlyá teszik és ők ott majd fognak uralkodni Jézussal. Ez volt az ő hitük. Ha megnézed Zebedeus fiainak az anyját, odament Jézushoz és azt akarta elérni nála, hogy az egyik fia majd a jobb keze felől üljön a királyságban, a másik pedig a bal keze felől üljön, de odalett a királyság. Odalett a király. Meghalt a király. Most mit csináljunk, mit keresünk mi már Jeruzsálemben? Elmentek vissza a szülőfalujukba, Emmausba, reményvesztetten és végig a keservüket mondták egymásnak, de ez a Jézus, ez az élő Jézus, aki feltámadt, odaszegődött melléjük, és elkezdett velük beszélgetni az úton, elkezdte tanítani őket. Elkezdte felsorolni végig az Írásokat, egészen Mózesztől kezdve, hogy gyakorlatilag az ember bukása óta minden a megváltás irányába mutat és ezt megértették a tanítványok. Azazhogy nem értették meg, csak azt mondja az Írás, gerjedezett a szívük. Hallották az Evangéliumot, ezt az idegent, akit ők nem ismertek fel az úton, annyira biztosak voltak Jézus halálában, hogy odalett minden, odalett a megváltás, odalett a reménységük, de végül is jó volt valakivel beszélgetni. Jó volt valakivel megosztani a nyomorukat, a szomorúságukat, a depressziójukat, így aztán végül is behívták a házba és amikor Jézus megtörte a kenyeret, akkor felismerték, hogy igen, Jézus az. Miután meghallották az örömhírt, megtapasztalták, találkoztak az élő, feltámadt Jézussal, már nem tudtak többé a falujukban maradni. Rohantak Jeruzsálembé, és elmondták a többi tanítványnak és innen ez az idézet a Lukács 24,34-ből, a Csia Lajos fordítás szerint olvasom:

#### **Lukács 24,34. Csia Lajos fordítás**

#### **34. Azok elbeszélték, hogy valóban feltámadott az Úr, és láthatóan megjelent Simonnak.**

Bárki mondhatja, hogy Jézus feltámadt, de itt hiteles szemtanúk vannak. Olyan hiteles szemtanúk, akik az életüket adták az állításukért, hogy Jézus feltámadt, hogy Jézus él. Na, de ne szaladjunk ennyire előre, hanem nézzük meg, hogy nem lenne szabad, hogy a hívő keresztények számára a húsvét az csak egy sátoros ünnep legyen, hogy egy nap ünneplünk, megünnepeljünk. Jézus feltámadt, meg majd mi is fel fogunk támadni. Ez nem a keresztény hit. Ez része ugyan a keresztény hitnek, de ez nem a keresztény hit. A keresztény hit ennél sokkal több. Mi nem majd fel fogunk támadni, hanem mi már feltámadtunk! A halál nem előttünk van. A halál mögöttünk van és ez a jó hír mára! Ha ezt ma hazaviszed magaddal, akkor egy kicsit megváltozik minden körülötted. Ugyanis a pokol fullánkját, a halál fullánkját kihúzta Jézus, mert legyőzte a halált. A jó hír nem az, hogy feltámadunk, a jó hír az az, hogy a halállal szemben van az örök élet. A halál nem a keresztény hívő állapota. Jó, de akkor miért van ez a sok temetés? Ja, bocss, de hát az csak a tested! Az csak a *szarksz*, ahogy mondja az eredeti görög és azt is mondja az Írás, hogy test és vér a *szarksz*, ahogy Csia fordítja a húst. Elég furcsán néz ki az, hogy emberről ezt mondja, de hát a testünk valóban hús. Tehát test és vér nem örökölhethi Isten országát, hanem a *szóma*, az is egyfajta test. A mennyei testre mondja a görög, hogy *szóma*. Tehát két szó van a testre, az egyik a *szarksz*, másik a *szóma*. Szómának a mennyei testeket is nevezi. Nem mindenhol így hozza az Írás olyan egyértelműen, de a lényeg az, hogy a *szarksz* mindenképpen meg fog halni. A *szarksz* nem örökölhethi, a hústest nem örökölhethi Isten országát, de az élet az nemcsak a hús, hanem az élet az valójában bennünk van.

A Máté 28-ban olvassuk, hogy Jézus, amikor meghalt a kereszten, ezt mind a négy evangélium hozza, kilehelte nem a lelkét, a szellemét. A szellemét lehelte ki. Mindenhol a szellem szó van. Sokszor tanítunk a szellem, lélek, testről és sokan tagadják, hogy nincs különbség. Nem, Jézus a szellemét lehelte ki, mert az élet központja a szellem és a szellemi halálból vagyunk megváltva.

Ez a test nem él örökké. Soha, semmilyen teremtett lény, semmilyen teremtett dolog nem létezik örökké. Örökké Isten létezik. Örökké Krisztus létezik, és a jó hírem, hogy mi Őbenne vagyunk: „amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban.” – mondja az Írás.

Egy hívő embernek soha nem lenne szabad úgy járnia, mint ahogy jártak az emmauszi tanítványok, csüggedten, elkeseredetten, de meg lehet őket érteni. Nem értették igazából a keresztet, nem értették Jézus munkáját, pedig hányszor elmagyarázta nekik. Hányszor beszélt nekik arról, hogy meg kell halnia, majd fel kell támadnia, de mindez süket fülekre talált, mert nekik vágyaik

voltak, nekik terveik voltak, nekik céljaik voltak, hogy ők Jézussal fognak uralkodni, beülnek a királyságba és dolce vita. Miben gondolkodtak? Abban, amiben a legtöbb ember ma is. Ebben a földi létben, ebben a földi királyságban volt minden gondolatuk. Nem léptek túl, belesüllyedtek a saját vályújukba és nem tudtak kimenni onnan. Még Jézus a feltámadása után is erről kellett, hogy beszéljen nekik, hogy értsétek már meg, hogy én nem földi király akarok lenni! Pilátusnak is erről beszélt, amikor elítélte, hogy én nem egy földi király vagyok, én nem egy földi királyságot akarok, mert minden földi királyság múlandó. Én egy örök királyságról beszélek. Isten örök királyságának vagyok a részese és ez egy jó hír.

Amikor ezt megértjük, akkor elmegyünk és elmondjuk az örömhírt az embereknek, mert ennél nagyobb hír nem létezik! Minden, amit most csinálsz, minden, ami most kedves neked itt, ezen a sárgolyón, bármit megkaphatsz, de örökre úgysem lehet a tiéd. Nem tudom, talán egyszer Bonnkétől hallottam, vagy lehet, hogy Copeland mondta, hogy „nem bolond az az ember, aki veszni hagy mindent, ami úgysem lehet az övé, hogy megnyerje mindazt, ami az övé lehet.” Mi már megnyertük. Mi már győztünk a Krisztussal. Mi már föltámadtunk Vele együtt és az életünket ebben a tudatban kellene élni. Igen, itt a földön, ebben a hústestben, ebben a földi valóságban vannak kihívásaink, de Jézus akkor is bennünk él, mindegy, hogy mi történik velünk és akik megértették a föltámadás lényegét, ők ennek megfelelően is éltek. Azt mondja Pál, még az életem sem drága. Semmi nem drága. Sőt, azt mondja, hogy az Úrral lenni sokkal jobb lenne nekem, mint itt szenvedni a földi sátorházban és küszködni. Isten életpárti és Isten gondoskodott arról is, hogy mi itt a földi életünkben is tudjuk élvezni a mennyi áldásait.

Visszatérve, miért is volt ez a kereszt? Miért is kellett fölmenni Jézusnak a keresztre? A mi bűneink miatt? Azért, mert olyan rossz ember lennék, vagy bárki, aki bármit tett? Nem erről szól a bűn. A bűn egy személyben, az ördögben találtatott. A bűn nem az, amit te elkövetsz, az már csak a bűnös természetnek a következménye. Egy bűnös ember mit csinál? Egy bűnös ember bünt követ el. Kész. Tehát miért történhet ez? Azért, mert Ádám elbukott. Vissza kell menni mindig a kezdetekhez, hogy a bűn egy ember által jött a világra. Egy ember által. Ádám által, ő engedte be, ő engedett a sátán csábításának, ő követett el felségárulást és bejött egy olyan szellemi törvény erre a világra, ami addig nem volt jelen. Az pedig a bűn és a halál szellemi törvénye. Azt mondja az Írás, hogy ez minden emberre elhatott. Föltalálhat az ember sok mindent. Lehet okos és sok mindent meg tud teremteni. Egy dolgot soha nem tudott és nem tud megtenni az ember, legyőzni a halált. Mindegy, milyen fejlett a technika, mindegy, hogy milyen okos a mesterséges intelligencia. Teljesen mindegy. Életet nem tud adni és a halált nem tudja legyőzni. Ezt egy személy tudta megtenni, Ő Isten. Miért? Mert az az Ő kezében van. Az életet is Ő adta, az ember nem tud életet adni. Ezt Isten tudja csupán megtenni.

Sokan csak úgy gondolnak a feltámadásra, mint ahogy a zsidók annakidején. Nem a szaduceusok, hanem a farizeusok, mert a szaduceusok a feltámadásban sem hittek. Aztán nem véletlenül, mert ők úgy gondolták, hogy a Tóra, tehát a Mózes 5 könyve és ami azon kívül van, az semmit nem számít. Aztán Jézus idézett nekik a Tórából is, hogy igenis, létezik feltámadás. A szaduceusok megszegyenültek, mert azt mondta nekik Jézus, hogy nem ismeritek sem az Isten hatalmát, sem az Írásokat. Viszont a farizeusok hittek a föltámadásban és hittek a zsidók is a feltámadásban. De milyen feltámadásban hittek ők? Nekünk ma nem abban a fajta feltámadásban kell csak hinnünk, pedig nagyon sok kereszténynek is sajnos ez a hite. Mert Jézus azt mondta, a János 14-ben olvassuk, hogy élek én, és ti is élni fogtok.

Lázár haláláról és feltámasztásáról, amikor Jézus ezt megtette, talán erről mindannyian hallottunk. Jézus barátja meghalt, akit nagyon szeretett. Márta és Mária, Lázár testvérei nagyon nagyon el voltak keseredve. Jézus meg várt egy kicsit, megvárta, amíg a halott négy napos lett. A zsidó hitben azért benne volt valahol, hogy három nap után még bárki föltámadhat, de négy nap után az már lehetetlen. Jézus pedig a negyedik napon jött. Szólta az életet, hogy Lázár, gyere ki! Előtte volt egy beszélgetése. El voltak keseredve a testvérei, mint ahogy mindannyian ilyenkor, amikor valakitől el kell búcsúzni egy időre. Nyilván ez egy szomorúsággal tölti el az embert és nem

tagadjuk ennek a tényét. Nem tagadjuk, hogy az embert ez rossz érzéssel tölti el. Megvan a gyásznak is az ideje, fel kell dolgozni azt, amikor valaki eltávozik, elmegy. Még Isten is adott időt Mózes halála után, harminc napotok van, azt mondta, hogy rendezzétek le ezt magatokban. Igen, rendezzétek le, és hozzátok helyre magatokban azt a ténytet, hogy Mózes elment, Mózes már nem lesz többé.

Dávidnak, amikor meghalt a fia, ő is gyászolt. Előtte gyászolt, aztán miután meghalt, azt mondta, itt már nincs mit tenni, ő már hozzám nem jöhet, majd mi megyünk hozzá. Dávid is hitt a feltámadásban. Ábrahám is hitt a feltámadásban. Itt, amit a gyerekek fölolvastak, hogy Ábrahám kész lett volna fölálodni a fiát Istennek. Ha ezt egy ember képes megtenni, akkor Isten hogyan tenné meg? Nyilván Isten nem kér emberáldozatot, de Ábrahám egy hű szövetséges volt. Miért? Mert hitt a feltámadásban. Hitt abban, hogy Isten ígérete akkor is igaz lesz, még ha a gyermekének meg kell halnia, Isten akkor is fel fogja támasztani. Ő hitt a föltámadásban. Azt mondja Jézus a János 14-ben, hogy én élek és ti is élni fogtok. Tehát visszatérve Lázárra, azt mondta neki a testvére, Márta, hogy tudom, hogy fel fog támadni az utolsó napon. Erre Jézus azt mondta, hogy nem: Én vagyok a feltámadás és az élet. Óriási különbség a kettő. Mert az, hogy föl fogunk támadni az utolsó napon, ebben hisznek a zsidók is, ez tényleg így lesz, ez lesz a második feltámadás, de más a mi helyzetünk. Mi nem fel fogunk támadni, mi már feltámadtunk. Hadd szóljon helyettem az Ige! Nézzük meg az Efézusi levél 2. részében, olyan gyönyörűen le van írva, hogy ilyen szépen úgysem tudom elmondani:

#### **Efézus 2,1-6.**

##### **1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt,**

Megelevenített. Élővé tett. Miért? Mert eddig holtak voltunk. Istentől elkülönültek voltunk. Amikor Ádám vétkezett, akkor már az isteni élet nem áradt benne. A bűn és a halál törvénye lett úrrá a testében. Elkezdett öregedni, megbetegedni, jöttek a fájdalmak, nyomorúságok. Isten nem teremtett ilyet! Ezt a bűn és a halál szellemi törvénye hozta, nem Isten adta az embernek. Ő soha nem tervezte, hogy az ember meghaljon, hogy szenvedjen, hogy beteg legyen, de Isten tudta, hogy ez meg fog történni, tudta, hogy Ádám mit fog tenni. Mert még a világ teremtése előtt elrendelte a Megváltót, elrendelte az Üdvözítőt és mégis hagyta, hogy az ember megtegye, mégis hagyta, hogy Ádám megtegye. Ennyire tiszteletben tartja Isten az ember szabad akaratát. Bárki dönthet úgy, hogy visszautasítja az életet.

##### **2. Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik;**

Az emberek nem azért gonoszak, mert gonoszak akarnak lenni, hanem azért, mert a sátáni romlott, bukott természet van bennük. Mindannyian ezt örököltük Ádámtól, mindannyian.

##### **3. Akik között forgolódtunk egykor mi is mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedvén a testnek és a gondolatoknak akaratját, és természet szerint haragnak fiai valánk, mint a többiek is:**

Az ember testi kívánságai – mondhatnád, hogy ezek ma is kihívások. Így van, ma is kihívás, ma is van a testünknek kívánsága, ma is vannak rossz gondolataink, rossz érzéseink és az akaratunk sem mindig Isten akaratával mutat egy irányba. De egy valami, ami már bennünk van, az az Isten Szelleme. Mert a szellemünk született újjá, a szellemünk lett új teremtés, ehhez nem fér hozzá a sátán, mert az efézusi levél szerint el van pecsételve. Mert a szellemed él Isten előtt.

Amikor Izmaelt el kellett üznie Ábrahámnak a házból, mivel ő szerette a nagyobbik fiát is, így sóhajtott föl: ó, Istenem, bárcsak ő is élne előttem! De Izmael nem élt előtte, mert ő nem hitből volt, hanem a szolgától. Nem a hit gyermeke volt, hanem a szolgának a gyermeke. Menjünk egy kicsit tovább. Tehát az ember szelleme újjászületett.

##### **4. De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett,**

**5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!**

Tehát nem tudod megváltani magad. Sok hívő még mindig azon dolgozik, hogy megváltsa magát, még mindig ő akar a saját megváltója lenni. Bármennyi jót cselekszel, bármit teszel, nem vagy képes arra, hogy a bűn és a halál szellemi törvényéből kihozd magad.

#### **6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban:**

Hogyan lettem én oda ültetve a mennyekbe a Krisztus Jézussal? Hát nem ez a fizikai testem, nem is az elmém, nem is az értelmem, hanem a szellemem. Mert vele együtt, amikor meghalt Jézus a kereszten, amikor azt mondja, hogy elvégeztetett, akkor mi Vele együtt meghaltunk, akik Őbenne vagyunk, akik hiszünk Benne.

Egy halottól már nem lehet számonkérni semmit, egy halottat már hiába kárhoztatsz, nem lehet ráolvasni a bűneit, nem lehet kárhoztatni, de Jézus nem maradt a sírban és ahogy Jézus meghalt, Vele együtt meghaltunk, és Vele együtt feltámadtunk és Vele együtt ültettünk a mennyekben a Krisztus Jézusban. Ez a jó hír! Ez a mi feltámadásunk! Erről szól az Evangélium, hogy Jézus él és mi is élünk Őbenne, örök életünk van. Itt a fizikai valóságunkban sok-sok minden történik velünk, sok-sok mindent meg kell élnünk, egyébként is csak pár tíz év az egész, de az Örökkévalóságban örökkön örökké Vele vagyunk és egy Test vagyunk. Ezt is nagyon fontos megérteni.

Az úrvacsorai közösség többet jelent, mint az, hogy megemlékezzünk a Jézus haláláról, sokkal többet jelent, mert egy Test vagyunk Krisztussal, a szentek összessége alkotja a Krisztus Testét. Tehát mindannyian egymáshoz is kapcsolódunk és közösségünk van egymással, egy családhoz tartozunk, minden hívő keresztény. A 8-as verset nagyon jól ismerik a régebbi hívők:

#### **Efézus 2,8-10.**

#### **8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez;**

Ezt kell megérteni a kereszt munkájából, hogy Isten ajándékozta oda önmagát értünk a Jézus Krisztusban. Ő áldozati bárány lett értünk. Ő elvégezte azt, amit ember soha nem tud elvégezni és a 9-es vers kihangsúlyozza:

#### **9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.**

#### **10. Mert az Ő alkotása vagyunk, újrateremtve a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.**

Mi történt bennünk? Bennünk a dzoé él. A mi életünk a dzoé, ami életet jelent görögül. A dzoé, az az isteni fajta élet, ami csak Krisztus Jézusban nyerhető meg. Bennünk a Krisztus élete van és a Krisztus élete kell, hogy kiáradjon a mi értelmünkre, érzelmünkre, akaratunkra és a hústestünkre. Ez a Krisztusban való növekedés, amikor ez az isteni fajta élet árad ki belőlünk, mert bennünk Krisztus élete van.

Ezért, ha valóban hisszük a Jézus Krisztus feltámadását, akkor nem úgy élünk, hogy együnk, igyunk aztán mindegy, mert holnap úgyis meghalunk. Akkor nem ez az ideológiánk, akkor meg kell, hogy változzon a gondolkodásunk. Ha Jézus feltámadása valóságos, ha a Vele való feltámadásunk valóságos, az meg kell, hogy látszódjon az életünkön is.

Nézd meg a tanítványokat, Jézus tanítványait, ők sem voltak szent emberek. Péter egy elég mogorva, durva, káromkodó halászember volt, akit Jézus elhívott tanítványának. A többi sem volt sokkal különb, nem beszélve Mátéről, aki még vámszedő is volt. Közutálatnak örvendtek annak idején, mindenki megvetette őket, fosztogatták a népet, szedték az adót. Az még hagyján, ha rendszeresen szedték volna az adót, de gyűjtöttek bőséggel saját zsebre is, tehát nagyon nem szerették őket. Abszolút nem voltak tökéletesek egyik sem, akiket Jézus elhívott és Jézus mégis elhívta őket úgy, ahogy téged is elhívott, ahogy engem is elhívott, ahogy mindannyiunkat elhívott. Nem azért hívott el bennünket, mert tökéletesek volnánk, hanem azért, mert szerette az embert. Mert szerette őket, mert Ő már látta bennük azt, amit még ők sem láttak saját magukban, hogy igen, ezek jó alapanyag egy krisztusi emberhez majd.

Jézus már látta bennük azt, amivé fognak válni és ezt nem más tette bennük, hanem a bennük munkálkodó krisztusi élet, ami megváltoztatja az embereket és a világra ez tud változást hozni. Saját hústestből erőlködhetünk, de nem jutunk sokra, mert az Ő alkotása vagyunk, újra teremtve. Új teremtmények vagyunk. A 2Korinthusi levél 5. rész 17-es igeverse azt mondja:

## **2Korinthus 5,17.**

### **17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, imé, újjá lett minden**

Az, hogy te egy új ember lehetsz, hogy mi új emberek lehetünk, az a feltámadásnak köszönhető. Feltámadás nélkül nincs új élet, nincs örök élet. Ha visszanezünk a húsvét eredetére, akkor az egyiptomi kivonulásnál fogjuk megtalálni, a Mózes könyvében. Héberül pészah, jelentése: átlépés, megkímélés, megmenekülés. A tizedik csapásnál olvassuk, amit Isten a fáraó engedetlensége miatt kibocsátott a pogány népre és Izrael népének pedig menekülést ígért. Ha levágják a páskabarányt és a vérét fölkenik az ajtófélfára, akkor a pusztító átlép rajtuk. Innen a pészah.

Tehát Isten természetfeletti módon szabadította ki őket a világ nagy hatalmának a fogságából Mózesen keresztül és örök ünnepnek adta a pészahot. Pontosabban, amíg az igazi áldozati bárány, a Krisztus el nem jön. Addig az összes áldozat, a véráldozatok, amiket az Ószövetségben olvasunk, mindaz csak előkép, előleg. A teljesség Krisztusban jött el. Kikerül, átlép, megkímél. A pészah magyarrá fordítva azt jelenti, hogy megmenekülés. Ez a szónak az értelme, hogy megmenekültünk a Jézus Krisztus által. Jézus győzelmet aratott a sátán felett. Legyőzte a sátánt, legyőzte a halált. Erről így beszél a Kolosse levél 2,12-es igevers. A Kolosse és az Efézusi levelet ikerleveleknek is hívják. Majdnem minden megtalálható mindegyikben, tehát ugyanaz van benne.

### **Kolosse 2,12–15.**

### **12. Eltemettévén Ővele együtt a keresztségben, akiben együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta Őt a halálból.**

Ővele együtt eltemettünk. A halál már mögöttünk van. Akivel együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta Őt a halálból. Vele meghaltunk, Vele feltámadtunk. Erről szól a Krisztusban való életünk.

### **13. És titeket, kik holtak valátok a bűnökben és a ti testeteknek körülméletlenségében, megelevenített együtt Ővele, megbocsátván minden bűnötöket,**

Eltörölte a bűnünket, nincs többé. Jézus vére tisztává mosott bennünket, ezért megállhatunk Isten előtt. Megelevenített együtt Ővele, megbocsátván minden bűnünket. Mi által?

### **14. Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünk volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezván azt a keresztfára;**

Sokszor beszélünk arról, hogy nem vagyunk a mózesi törvények alatt. Sokszor felróják nekünk, hogy mi a Tízparancsolat ellen beszélünk, mert a Tízparancsolat még mindig érvényben van. Igen? Akkor az összes többi parancsolat, amit a Sínai hegyen adatott, az mennyivel volt különb, mint a Tízparancsolat? Az áldozati állat, a szertartások stb. akkor azzal mi a helyzet? Azt nem kell betartani? Tehát világos az Írás. Hogyan győzte le a sátánt Jézus? Mivel tud az ördög vádolni valakit? A bűnnel. Azzal, hogy nem vagy igaz ember, mert bűnt követsz el. Hogy tud téged vádolni a sátán? Egyetlen módon, ha rámutat a törvényre. Mert a Tízparancsolatnak egyetlen egy ember sem tud megfelelni. Egy valaki tudott megfelelni, aki be is töltötte a törvényt, maga Jézus Krisztus. Ezért fontos, hogy a törvény az jó, mert a törvény Istentől van. Isten adta, de nekünk új törvényünk van. Egy fölülértelmezett, egy fölülírt törvényünk. Tudjátok, amikor „update”-elnek valamit, ezt a fiatalok jól értik. Jön egy új Windows és akkor update, fölülírjuk. Mit jelent? Benne van ugyanaz, ami eddig benne volt, sőt benne van sok minden más új dolog is. Ugyanez történt.

Jézus értelmelte, újraértelmezte a törvényt, mert azt sem tették helyesen a törvényismerők. Mert a törvény ugyanaz ma is: Szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből. Most nem pontosan idéztem, de erről szól.

Második parancsolat: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat. Azt mondja Jézus, hogy ez a törvény és a próféták. Ez a törvény betöltése. Benne van-e a krisztusi parancsolatokban mindez? Hogyne lenne benne. Tehát Jézus fölülírt a törvényt. Akkor mi van a törvénnyel? Az, hogy ne lopj, az nem igaz? Dehogynem igaz. Ha te szereted a felebarátodat, akkor nem lopsz tőle. Ha te szereted Istent, akkor nem teszel olyat, amire Isten azt mondja, hogy ne tedd.

Ez a változás nem egy élettelen kőtábláról jön, hanem egy élő hússzívből, ahova Isten beírta a törvényt. Amiről a gyerekek is beszéltek a Jeremiás könyvéből, hogy új szövetséget adok nektek.

Nem aszerint, ahogy az atyáitoknak adtam, hanem a törvényt a szívetekbe írom be. Ott van a törvény. Az ember szívét nem lehet becsapni, az ember lelkiismeretét nem tudja átvágni. Pontosan tudja az ember, hogy mikor vétkezik. Pontosan tudja, hogy mikor tesz olyat, amit nem lenne szabad. Eszerint a belső törvény szerint kell, hogy éljünk. Ez a krisztusi élet kell, hogy áradjon bennünk és ezt a feltámadás hozta el, Jézus Krisztus feltámadása tette lehetővé. Mégpedig hogyan fegyverezte le a fejedelemségeket?

**15. Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszegyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által.**

Sokan ma is azt hiszik, hogy Jézus vesztett. A kereszten Jézus elbukott mindent. Nem!

Jézus a kereszten győzött! Ott győzött az Ő gyengeségében, a látszólagos gyengeségében. Ott győzte le a sátánt! A kereszt ereje az, ami a leghatalmasabb erő, ami által Isten kimunkálta az üdvösségünket és amely által élhetünk. Így győzte le a sátánt. Azt gondolta a sátán, hogy megfeszítette Jézust, legyőzte Jézust, most már Jézus tehetetlen. Azt mondta Jézus még halála előtt, hogy jön majd e világ fejedelme, de nincsen bennem semmije. Semmi nem volt Jézusban, ami az ördöghöz tartozna és ez által vereséget szenvedett. Hogy fegyverezte le? Úgy, hogy eltörölte a parancsolatokban az ellenünk szóló kézírást. Az olyan fajta törvénykezést, amely kárhóztat.

Tehát nem vagyunk a mózesi törvények alatt. Egy sokkal magasabb szintű törvényünk van, ami be van írva a szívünkbe. Ha hisszük azt, hogy Jézus valóban feltámadt, akkor az a vágy van bennünk, az a krisztusi élet van bennünk, hogy aszerint tegyük a dolgainkat, amint Ő mondta. Mert Neki elszámolással tartozunk. Mindannyian oda fogunk állni a Krisztus ítélőszéke elé. Minden egyes hívő, te is, én is. Nem a szomszédod dolgai miatt kell majd felelni, hogy mit csinált a melletted ülő, meg a mögötted ülő, hanem hogy te mit tettél. Mindannyiunknak számot kell adni, el kell számolnunk, de nem lesz kárhóztatás, nem fog a pokolra jutni senki azért, mert elrontott valamit, mert akkor mindannyian a cselekedeteinkből oda kerülnénk. Hanem egyfajta jutalomosztás lesz és nagyon sokan fogják elfüstölni, elégetni a jutalmaikat. Az 1Korinthusi levél 3. részében van, hogy figyeljünk arra, hogy mit építünk a Krisztusra. Mert semmi más alapot nem vethet senki, mint a Jézus Krisztus. Az a Kőszikla és vigyázzon, ki mit épít rá. Aranyat, ezüstöt? Az nem ég el. A fa, széna, pozdorja viszont el fog égni. Nagyon sok drága szentünk pazarolja el az életét és füstöli el az örök jutalmát az itteni mulandó apróságokért, csecsebecsékért, legyen az bármi. Tehát az Evangélium erről szól. Jézus megdicsőült testben támadt föl.

Térjünk vissza egy kicsit a tanítványokhoz. Nagyon sokan megpróbálták az idők folyamán, a 2000 év alatt racionalizálni az Evangéliumot. Jézus föl sem támadt, csak biztos a tanítványok azt hitték. Hallucináció. Baj van ezzel, mert csoportos hallucináció, hogy annyi ember hallucinál és egyszerre és csak pont akkor, máskor nem. Tehát ha valaki egyszer hazudik és nem mond igazat, azt sok másik hazugsággal lehetne csak helyre rakni.

Egyvalakik biztosan tudták, hogy föltámadt Jézus. Azok, akik találkoztak vele. A következő csak mese. Csak azért mondom, mert ezekről hallani fogsz és ne lepődj meg. A tanítványai ellopták a sírból. Hallottátok, ugye? De ha elolvassátok az evangéliumokat, hogy a tanítványok mit csináltak, amikor Jézus meghalt, akkor ilyesmit nem feltételezel róluk. Péter még életében is megtagadta Jézust. Mit akartak ők? Egy királyt akartak a trónra. Nem ebben gondolkodtak a tanítványok? Egy királyt akartak. Miért lopnák el? Mit kezdjenek egy halott királlyal? Mi értelme lett volna, hogy az egész egy hazugságra épüljön és ez a hazugság akkora örömet okozzon nekik, hogy ezért még meg is haljanak? Elképzelhetetlen, lehetetlen.

Hiszen ezeknek az embereknek mi változtatta meg az életét? Amikor találkoztak a feltámadt Krisztussal, akkor jött az öröm. A bánatból, akkor jött az öröm. Nézd meg Pétert! Péter tényleg megtagadta még életében is, akkor pont halálában vinnék el a sírból? Mit kezdjenek egy halott Jézussal? Ostobaság! Tehát egy ekkora hazugságot nagyon nehéz megmagyarázni és nyilván vannak emberek, akik ezt elhiszik csak azért, mert nem olvasták az evangéliumot. Annyira biztosak voltak Jézus halálában, hogy elmenekültek még a környékről is.

Nézzük meg, hogy Péter megváltozott. Először megjelent Mária Magdalénának. Nem mind a négy evangéliumban ugyanúgy van leírva a feltámadás, de ez senkit ne zavarjon meg. Minden evangéliumíró mást emelt ki és mást tartott fontosnak. János csak a magdalai Máriával való találkozását írja le. Ha elolvasod a többi evangéliumot, akkor ott voltak a többi galileai asszonyok is. Az nem jelenti azt, hogy János esetében nem voltak ott, csak János nem ezt tartotta fontosnak, hogy leírja. A Biblia nem egy történelemkönyv, nem kronológiai események felsorolása. A világ ezzel akar össze-zavarni benneteket. János azt tartotta fontosnak, hogy Jézus Mária Magdalénával történt beszélgetését megörökítse. Az evangélium nem azért íratott meg, hogy nekünk történelemkönyvet adjon, hanem leírja János, hogy azért íratlak meg mindezek, hogy higgyetek a Jézus Krisztus nevében. Más volt a célja és ezt a célját el is érte.

Visszatérve, először megjelent Mária Magdalénának, beszélt vele. Lukács úgy írja le, hogy a többi asszonyok is ott voltak. Valószínűleg mindegyik igaz. Ezt a hírt elvitték a tanítványokhoz. A többi tanítvány, akik már el voltak keseredve, de amikor a feltámadásról értesültek, az első dolguk az volt, hogy elmentek és elmondták az örömhírt. Amikor mi is megértjük és elhisszük a feltámadást, akkor el akarjuk mondani mindenkinek, hogy igen, van remény, van örök élet, és ez az örök élet pedig Krisztusban van. Utána pedig Péter és János odaszaladtak a sírhoz. Először János nézett be, kijött onnan. Péter később ért oda, ő is benézett. Aztán János visszament és még egyszer megvizsgálta az eseményeket és azt látta, hogy a lepedők össze vannak hajtva szépen. Gondold el, ha mondjuk, ellopják Jézus testét, akkor a tolvajok első dolga az, hogy összehajtják szépen a lepedőket. Szépen sorba raknak mindent, ugye? Nehéz elhinni! Ezek apró kis morzsák, apró kis mozzanatok. Azt mondja az Írás, hogy János látott és hitt. Ez már elég volt neki ahhoz.

Máté evangéliumában az van leírva, hogy az ellenségei is hittek Jézus feltámadásában. Bármennyire is úgy gondoljátok, hogy nem. Sőt, ők voltak az elsők, akik értesültek Jézus feltámadásáról. Mi történt? Szombaton elmentek a farizeusok Pilátushoz, hogy állítsanak őrséget a sírhoz, mert az a hitető azt mondta, hogy harmadik napon föl fog támadni. Húha, tehát mégiscsak hittek neki? Ha nem hittek volna Jézusnak, akkor valószínű, hogy nem mennek ilyen dologgal Pilátushoz, de ez a hitető azt mondta, hogy föl fog támadni. Azt mondta, hogy jó, hát van őrségetek, állítsatok oda őrséget ti! Higgyétek el, hogy őrizték azt a sírt, de nagyon őrizték.

Mit látunk? Földindulás, égzendülés, a katonák leestek a földre. Azt olvassuk a Bibliában, hogy Isten ereje alatt elestek. Rohantak oda, hogy mi történt. Tudták a farizeusok, hogy mi történt. Lefizették az öröket, hogy hitessék el, hogy ellopták a tanítványai. Érdekes dolog, annak idején – ha olvastatok a kor történetéről –, ha egy katona nem teljesítette a küldetését, ha a rábízott objektumot nem megfelelően őrizte, akkor kivégezték, de ezeket a katonákat nem végezték ki. Miért nem végezték ki? Mert igazat mondtak. Soha nem olvasod, hogy egyetlen vizsgálat történt volna arról, hogy ki lopta el Jézust. Gondold el, ha valóban ellopták volna, akkor micsoda felfordulást csináltak volna, hogy keressék Jézus holttestét! De nem történt ilyen vizsgálat. Mert pontosan tudták, hogy mi történt, hogy feltámadt. Előtte azt hitték, amikor kivégezték a kereszten, hogy akkor ezzel a Jézus üggyel végeztünk, de igazából a Jézus úgy most kezdődött, Jézus feltámadásával. Szerintetek ezek az emberek, akik meg voltak félemlítve, akik rettegtek, most egyszerűen mitől változtak meg? Mitől lettek mások? Nézd meg az Apostolok cselekedetei 2,24-ben, amikor kiállnak a tanítványok és nem Galileában hirdetik az Evangéliumot, nem egy eldugott kis faluban, nem valahol, ahol senki nem hallott Jézusról. Hanem hol hirdetik először? Jeruzsálemben! Ahol Jézust megfeszítették, ahol mindenki tudta, hogy Jézust megfeszítették és Jézus meghalt. Ez nyilvános és köztudott volt. Ott hirdették Jeruzsálemben a következőt:

#### **Apostolok cselekedetei 2,24.**

**24. Akit az Isten feltámasztott, a halál fájdalmait megoldván; mivelhogy lehetetlen volt néki attól fogva tartatnia.**

Aztán a 2,32. Csak néhány igeverset felolvasok ezzel kapcsolatban.

#### **Apostolok cselekedetei 2,32.**

**32. Ezt a Jézust feltámasztotta az Isten, minek mi mindnyájan tanúbizonyságai vagyunk.**



Tanúbizonyosságai! Élő tanúk! A 3,15-ben Péter mondja a szanhedrinnek, a zsidó főtanácsnak, amikor odaállították:

**Apostolok cselekedetei 3,15.**

**15. Az életnek fejedelmét pedig megölétek; akit az Isten feltámasztott a halálból, aminek mi vagyunk bizonyosságai.**

Ez Péter! Ez a gyáva Péter, aki életében elárulta, a halálában pedig hirdeti az Őbenne való hitét? Ez ép emberi ésszel nem elgondolható, hiszen akkoriban öngyilkosságnak számított az ilyen. Kiállt Jézus gyilkosai elé és ezt megvallotta. Megvallotta a főtanács előtt, megvallja mindenki előtt, és nem számít neki, nem foglalkozik vele, hogy mi lesz vele, hogy most megölik ezért, vagy megvesszőzik, vagy megbotozzák. Gondolod, hogy egy hazugságért bárki ezt képes lenne megtenni? Lehetetlen!

**Apostolok cselekedetei 5,30.**

**30. A mi atyáinknak Istene feltámasztotta Jézust, akit ti fára függesztve megöltetek.**

Ezt mondja bátran azoknak, akik egyébként is tudják, hogy ez történt. A feltámadás megerősíti a mi Urunk Jézus Krisztus istenségét is. Pál azt monda, a Róma 1,1–4-ig olvasom.

**Róma 1,1–4.**

**1. Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, elválasztva Isten Evangéliumának hirdetésére.**

**2. Melyet eleve megígért az Ő prófétái által a szent Írásokban,**

**3. Az Ő Fia felől, aki Dávid magvából lett test szerint,**

**4. A mi Urunk Jézus Krisztus felől, akit a halálból való feltámadás által a szentség Szellemé hatalmas erővel Isten Fiának bizonyított.**

Tehát tudták! Tudták a farizeusok is, tudták Izrael vezetői is. Mindenki tudta! Egy hazugságot akartak életben tartani, ami lehetetlen, mert sok volt a tanú.

Mi a garanciánk nekünk a feltámadásra? Nézzünk pár igeverset erre is. A János 5,28-ban Jézus mondja:

**János 5,28.**

**28. Ne csodálkozzatok ezen: mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az Ő szavát,**

**János 6,40.**

**40. Az pedig annak az akarata, aki elküldött engem, hogy mindaz, aki látja a Fiút és hisz Őbenne, örök élete legyen; és én feltámasszam azt az utolsó napon.**

Itt zsidókhöz beszél, a zsidók hite szerint beszél, amiben egyébként is hittek. A Róma 8,11. nem annyira a feltámadásról szól, de mégiscsak hozzátartozik a feltámadáshoz, mert a Krisztusban való feltámadás a mi testünkre is, a mi életünkre is hatást gyakorol. Ez az egyik legcsodálatosabb Ige a gyógyulásról. Kezdj el hinni ebben! Nagyon sok időt töltöttem ezzel az egy Igével.

**Róma 8,11.**

**11. És ha annak a Szellemé lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szellemé által.**

Mit tud adni a Szent Szellem? Életet tud adni! Ez az élet ott van bennünk. Sokszor kívülről várjuk a gyógyulást. Jó, lehetséges úgy is. Sokféle módja van a gyógyulásnak, de igazából az isteni élet bennünk van és a hitünkkel föl tudjuk szabadítani és képes arra, hogy az isteni erő kiáradjon az ízekig, a velőkig, a csontok megoszlásáig. Minden testrészünkre képes kihatni. A feltámadás ereje ott van bennünk és ez ki tud áradni erre a halandó testünkre is, ahogy a Biblia mondja. Van gyógyulás Krisztusban! Van gyógyulás Krisztusban, mert az Isten Szellemé lakik bennünk, aki Jézust feltámasztotta! Egy halottat feltámasztott, akkor egy élő szervezetet nem tud helyrehozni? Legyen hited a gyógyulásban és ne higgy azoknak a hazugságoknak, hogy a gyógyulás már a múlté! Nem, mert te ma élsz és Jézus is ma él és Jézus benned él és az Ő ereje is benned él és ez az erő képes fölszabadulni!

Nézzük az 1Korinthus 15-t. Szinte az egész fejezet a feltámadásról szól.

### **1Korinthus 15,20–22.**

#### **20. Ámde Krisztus feltámadott a halottak közül, zsengejük lett azoknak, akik elaludtak.**

Mit jelent a zsenge? Azt, hogy az első, Ő volt az első, aki feltámadt! A többiek mi vagyunk. Tehát mi már most feltámadtunk, nem majd egyszer valamikor.

#### **21. Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámadása is.**

**22. Mert amiképpen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképpen a Krisztusban mindnyájan megeleveníttetnek.**

Ádámban haltunk meg. Az 1Korinthus 15-ben írja azt is:

### **1Korinthus 15,45.**

**45. Így is van megírva: Lőn az első ember, Ádám, élő lélekké; az utolsó Ádám életet adó Szellemmé.**

A megelevenítő szellem olyan életet adó szellem, ami többé nem képes meghalni. Ádám szelleme, Ádám lelke képes volt arra, hogy elkülönüljön Istentől, de olyan élet van bennünk, a dzoé, ami nem képes többé elszakadni Istentől. Mert semmi sem szakaszthat el minket az Isten szerelmétől, amely van a mi Urunk Jézus Krisztusban – ahogy írja az Írás.

1Thessalonika 4,13-at nézzük. Ezek az igeversek, amik a feltámadásról szólnak. Azért beszélünk erről, hogy azzal menjünk ma haza, hogy Jézus valóban feltámadt és Jézus valóban él.

### **1Thessalonika 4,13–14.**

**13. Nem akarom továbbá, atyámfiai, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük.**

Nekünk reménységünk van! Nekünk jövőnk van! Lehet, hogy itt a fizikai létedben már több van mögötted, mint előtted, de nekünk akkor is jövőnk van. Jövőnk!

**14. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen az Isten is előhossa a Jézus által azokat, akik elaludtak, Ővele együtt.**

Tehát Jézus által fogja előhozni, Ővele együtt.

Még azt is szokták mondani, hogy a római katonák lopták el a testét, meg a farizeusok, de gondold el, amikor elkezdte Péter hirdetni Jézus feltámadását, akkor mi lenne az első? De hiszen itt a holtteste, gyerekek, ne hazudjatok már! Olyan butaságokat tud kitalálni az ördög, olyan hazugságokat. A feltámadt Jézussal találkoztak a tanítványok, találkoztunk vele mi is mindannyian, amikor elfogadtuk Őt. Jézus él! Jézus bennünk él!

A lényeg az, hogy ezek a tanítványok az életük árán is mind-mind tanúbizonyságai voltak a Jézus Krisztus feltámadásának. Pálnak nincs olyan levele, nincs olyan írása, ahol ne a meghalt és a feltámadott Krisztusról prédikált volna. Azt mondja az Írás, hogy ez a görögöknek bölcsesség, meg a zsidóknak butaság, mert mindig jelet meg csodát kívántak, de nekünk a Krisztus ereje. Ezt mondja a Római levélben Pál apostol mindjárt az 1. részben, hogy én nem szégyellem a Krisztus evangéliumát. Erről szól az Evangélium, mert Isten ereje az minden hívőnek, zsidónak meg görögnek. Az élet van bennünk. Ettől van erő, dűnamisz, ahogy a görög mondja. Mert Istennek igazsága jelentetik ki abból hitből hitbe, miképpen meg van írva, hogy az igaz ember pedig hitből él.

Ennek a fényében gondolkodjunk el, igazán hisszük-e, hogy Jézus valóban feltámadt? Miben mutatkozik meg, ha valaki tényleg hiszi a feltámadást? Miben kell megmutatkoznia? Persze lehetnek rossz napjaid, jöhetnek csüggedések, de valójában a mi mennyei örömünk földi forrása Jézus Krisztus feltámadása. Minden örömünknek ebből kell származnia, hogy Jézus feltámadt, Jézus él. A halál le van győzve! Örökkön örök életünk van! Az öröm nem tud máshonnan fakadni, mint Jézus feltámadásából és a Jézus feltámadásába vetett hitből.

Mi változott meg a feltámadás óta? Az egész világ megváltozott! Minden megváltozott! Semmi nem maradt ugyanaz. Írtak híres költők verseket, hogy: Talpra magyar – ismeritek –, rabok legyünk, vagy szabadok, ez a kérdés, válasszatok. Ma ugyanez a kérdés a világban, hogy rabok legyünk, továbbra is az ördög fogságában legyünk, vagy a szabadságot választjuk? Egy olyan embert, aki tudja, hogy örök élete van, tudja, hogy a legjava még előtte van, nem lehet legyőzni, mert Jézus Krisztusban többek vagyunk, mint győztesek. Ennek a keresztényi gondolkodásmódnak kell áthatnia, ennek kell

hajtania bennünket. Ez vitte Pál apostolt több ezer kilométeres útra, hogy elmondja a pogányoknak az Evangéliumot. Ha az a kijelentés nincs meg bennünk, hogy Jézus valóban feltámadt, hogy Jézus valóban él, akkor csak ülünk a babérjainkon és senkivel nem osztjuk meg az örömhírt. Ha nekünk ez valóban valóságos, akkor megmozdít bennünket. Ez az, aminek vinnie kell bennünket előre, mert sokan vannak, akik még mindig az út szélén vannak. Jézus szeretne értük is lenyúlni.

Ha mi is elcsüggedünk, akkor a legjobb lelkigondozó Jézus. Tamásnak is szüksége volt egy kis lelkigondozásra, mert a többi tanítvány jelen volt, amikor Jézus megjelent, de Tamás nem. Azt mondta, hogy el nem hiszem, hacsak nem látom, ha bele nem dugom az ujjamat az oldalába, meg a szögek helyét nem látom. Nem nagyon róttá fel Tamásnak ezt Jézus, lehet, hogy egy kicsit megértette, hogy mélyponton volt, depressziós volt, de kapott egy csodálatos lelkigondozót Jézusban. Na, gyere ide, Tamás, akkor hozzuk rendbe ezt a dolgot! De nagyon fontos dolgot mondott itt, hogy boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek.

Péternek is szüksége volt lelkigondozásra és Jézus ezt is megtette. Péter mélységesen el volt keseredve, csődöt mondott gyakorlatilag. A legszuperebb tanítvány, aki még meghalni is képes Jézusért, háromszor megtagadta. Jézus feltámadt és Péternek mi volt az első? Oké, gyerekek, menjünk halászni Galileába, én csődöt mondtam. Jézus ugyan feltámadt, Jézus él, de én egy csődtömeg vagyok. Visszament a vállalkozásához, nem? Olvassátok el a János levelében. De a jó pásztor összegyűjti a nyáját, nem széttereli, hanem összegyűjti. Na, gyerekek, ha ért bennetek egy kis viharkár, akkor gyertek csak újra! Jézus hova ment? Oda, ahol ők voltak. Ő is elment Galileába. Halásztak, halat ugyan nem fogtak, nem ment a vállalkozás, de Jézus azért sütött nekik halat. Mert Jézusnak mindig van hala, mindig van kenyere. Végül elmagyarázta Péternek, hogy jó, most gyétek ki a hálótokat és fogtok százötvenhárom halat, le van írva, hogy százötvenhárom darab halat. Na, hozzátok ide azt is, azt is megsütjük!

Utána Péterrel volt egy kis beszélgetése Jézusnak. Helyreállította Pétert és azt mondta, hogy rendben, tudjuk, mit tettél. Nagyon szégyellte magát Péter, nagyon szomorú volt, de azt mondta neki Jézus, hogy legeltesd az én bárányaimat. Egy ilyen csődtömegnek, mint Péter, mert úgy érezte magát, nem? Istennek mégis hatalmas hite volt benne. Ezt is a feltámadt Jézus tette! Nem a földi testében levő Jézustól, hanem a feltámadt Jézustól kapott ilyen erőt. A leírások szerint ez nincs benne a Bibliában, hogy amikor Pétert keresztre feszítették, akkor állítólag fejjel lefelé feszítettette magát keresztre, mert nem méltó arra, hogy úgy haljon meg, mint Jézus.

Ezt teszi a feltámadás! Ezt nem tudja egy hazugság elérni, ezt nem tudja semmi más megtenni, mint az, hogy Jézus valóban feltámadt. Halleluja!

\*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

